390L0415

14.8.90 *EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS OFFICIELLA TIDNING* Nr L 219/49

RÅDETS DIREKTIV

av den 27 juli 1990

om ändring av bilaga 2 till direktiv 86/280/EEG om gränsvärden och kvalitetsmål för utsläpp av vissa farliga ämnen som ingår i förteckning 1 i bilagan till direktiv 76/464/EEG

(90/415/EEG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 130s i detta,

med beaktande av rådets direktiv 76/464/EEG av den 4 maj 1976 om förorening genom utsläpp av vissa farliga ämnen i gemenskapens vattenmiljö(1), särskilt artikel 6 och 12 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag(2),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande(3),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande(4), och

med beaktande av följande:

För att skydda gemenskapens vattenmiljö mot förorening av vissa farliga ämnen införs genom artikel 3 i direktiv 76/464/EEG ett system med förhandstillstånd för fastställande av utsläppsnormer för de ämnen som anges i förteckning 1 i bilagan till direktivet. I artikel 6 i samma direktiv föreskrivs om gränsvärden för sådana utsläppsnormer och om kvalitetsmål för den vattenmiljö som påverkas av utsläpp av ämnena.

Medlemsstaterna är skyldiga att använda gränsvärdena, utom i de fall då de kan använda kvalitetsmål.

Direktiv 86/280/EEG(5), i dess lydelse enligt direktiv 88/347/EEG(6), kommer att behöva ändras och kompletteras efter förslag från kommissionen till följd av utvecklingen av den vetenskapliga kunskapen om främst ämnenas giftighet, svårnedbrytbarhet och ackumulerbarhet i levande organismer och sediment, eller om den bästa tillgängliga tekniken förbättras. Direktivet måste därför kunna kompletteras i fråga om åtgärder som avser andra farliga ämnen och innehållet i bilaga 2 måste kunna ändras.

Enligt artikel 5 i direktiv 86/280/EEG gäller beträffande vissa andra betydelsefulla källor till förorening med dessa ämnen, än de som omfattas av gemenskapens gränsvärden eller nationella utsläppsnormer, att särskilda program bör upprättas för att eliminera föroreningen.

Det är lämpligt att små utsläpp som omfattas av bestämmelserna i artikel 5 i direktiv 86/280/EEG undantas från kraven i artikel 3 i direktiv 76/464/EEG.

Enligt de kriterier som fastställs i direktiv 76/464/EEG bör 1,2-dikloretan, trikloretylen, perkloretylen och triklorbensen omfattas av bestämmelserna i direktiv 86/280/EEG.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga 2 till direktiv 86/280/EEG ändras enligt bilagan till detta direktiv.

(1) EGT nr L 129, 18.5.1976, s. 23.
(2) EGT nr C 253, 29.9.1988, s. 4.
(3) EGT nr C 96, 17.4.1989, s. 188.
(4) EGT nr C 23, 30.1.1989, s. 4.
(5) EGT nr L 181, 4.7.1986, s. 16.
(6) EGT nr L 158, 25.6.1988, s. 35.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv inom 18 månader från dagen för anmälan([1]). De skall genast underrätta kommissionen om detta.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texterna till centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 27 juli 1990.

På rådets vägnar

E. RUBBI

Ordförande

([1]) Detta direktiv anmäldes till medlemsstaterna den 31 juli 1990.

BILAGA

ÄNDRINGAR I BILAGA 2 TILL DIREKTIV 86/280/EEG

1. Under rubriken görs följande tillägg:

"8. Om 1,2-dikloretan (EDC)

9. Om trikloretylen (TRI)

10. Om perkloretylen (PER)

11. Om triklorbensen (TCB)".

2. Följande avsnitt läggs till:

"VIII: Särskilda bestämmelser om 1,2-dikloretan (EDC) (nr 59)(*)

CAS — nr 107-06-2

(*) Artikel 5 i direktiv 86/280/EEG gäller särskilt för 1,2-dikloretan som används som lösningsmedel på annan plats än där tillverkning eller bearbetning sker, om de årliga utsläppen uppgår till mindre än 30 kg. Så små utsläpp kan undantas från kraven enligt artikel 3 i direktiv 76/464/EEG. Trots vad som sägs i artikel 5.3 i direktiv 86/280/EEG skall medlemsstaterna sätta i kraft sina särskilda program senast den 1 januari 1993. De skall samtidigt överlämna programmen till kommissionen.

Avdelning A (59): Gränsvärden för utsläppsnormer(1)

Typ av industrianläggning(2)(3)	Typ av medelvärde	Gränsvärde uttryckt som		Skall uppfyllas från och med
		vikt (g/ton)(4)	koncentration (mg/liter)(5)	
a) Enbart produktion av 1,2-dikloretan (utan bearbetning eller användning på samma plats)	Per månad	4	2	1.1.1993
		2,5	1,25	1.1.1995
	Per dygn	8	4	1.1.1993
		5	2,5	1.1.1995
b) Produktion av 1,2-dikloretan och bearbetning eller användning på samma plats, utom sådan användning som avses i e (6)(7)	Per månad	12	6	1.1.1993
		5	2,5	1.1.1995
	Per dygn	24	12	1.1.1993
		10	5	1.1.1995
c) Framställning av andra ämnen än vinylklorid från 1,2-dikloretan(8)	Per månad	2,5	1	1.1.1993
	Per dygn	5	2	1.1.1993
d) Användning av 1,2-dikloretan för avfettning av metaller (på annan plats än industriområden som omfattas av b)(9)	Per månad	—	0,1	1.1.1993
	Per dygn	—	0,2	1.1.1993
e) Användning av 1,2-dikloretan vid tillverkning av jonbytare(10)	Per månad	—	—	—
	Per dygn	—	—	—

(1) Med hänsyn till 1,2-dikloretans flyktighet och för att säkerställa att artikel 3.6 i direktiv 86/280/EEG följs skall medlemsstaterna, om en metod används som innebär omrörning i fria luften av spillvatten som innehåller 1,2-dikloretan, kräva att gränsvärdena inte överskrids uppströms anläggningen i fråga. De skall säkerställa att samtliga vatten beaktas som kan komma att förorenas.

(2) Produktionskapaciteten för ren 1,2-dikloretan omfattar även den fraktion av 1,2-dikloretan som inte krackas i den produktionsenhet för vinylklorid som hör till produktionsanläggningen för 1,2-dikloretan och som återförs till reningsenheten vid anläggningen för 1,2-dikloretan.

Produktions- eller bearbetningskapaciteten utgör den kapacitet för vilken myndighets tillstånd erhållits eller, om detta inte angetts, den största årliga kvantitet som framställts eller bearbetats under den fyraårsperiod som föregått tillståndsgivningen eller omprövningen av tillståndet. Den kapacitet som tillåts av myndigheten bör inte avsevärt skilja sig från den verkliga produktionen.

(3) Ett förenklat övervakningsförfarande får tillämpas om de årliga utsläppen inte överstiger 30 kg.

(4) Dessa gränsvärden gäller:

— inom sektor a och b, produktionskapacitet för renad 1,2-dikloretan uttryckt i ton,

— inom sektor c, bearbetningskapacitet för 1,2-dikloretan uttryckt i ton.

För sektor b gäller dock att om bearbetnings- och utnyttjandekapaciteten är större än produktionskapaciteten, skall gränsvärdena avse den totala bearbetnings- och utnyttjandekapaciteten. Om flera anläggningar finns inom samma område skall gränsvärdena tillämpas för anläggningarna tillsammans.

(5) Om inte annat följer av bestämmelserna i avdelning A punkt 4 i bilaga 1 gäller följande koncentrationsgränser för de angivna referensvolymerna:

a) 2 m^3/ton produktionskapacitet för renad 1,2-dikloretan,

b) 2,5 m^3/ton produktionskapacitet för renad 1,2-dikloretan,

c) 2,5 m^3/ton bearbetningskapacitet för 1,2-dikloretan.

(6) Genom gränsvärdena beaktas alla diffusa interna utsläpp av sådan 1,2-dikloretan som används som lösningsmedel inom industriområdet. Detta säkerställer att utsläppen minskar med mer än 99 %.

Om bästa tillgängliga teknik tillämpas och alla diffusa utsläpp elimineras är det dock möjligt att minska utsläppen med mer än 99,9 %.

På grundval av erfarenheterna vid genomförandet av dessa åtgärder kommer kommissionen att i god tid lämna förslag till rådet om strängare gränsvärden, som skall gälla från och med år 1998.

(7) Om en medlemsstat finner att det för en viss produktionsprocess för 1,2-dikloretan, vilken är integrerad med tillverkning av andra klorerade kolväten, troligen inte kommer att vara möjligt att efterleva dessa gränsvärden före den 1 januari 1993, skall kommissionen underrättas om detta före den 1 januari 1991. Senast den 31 december 1993 skall ett program lämnas till kommissionen, enligt vilket utsläppen av 1,2-dikloretan minskas så att gränsvärdena efterlevs från och med den 1 januari 1997. Dessförinnan skall följande gränsvärde gälla från och med den 1 januari 1993:.

— 40 g 1,2-dikloretan/ton produktionskapacitet renad 1,2-dikloretan (månatliga och dagliga medelvärden).

Gränsvärdet uttryckt som koncentration bestäms med utgångspunkt från den vattenvolym som anläggningen eller anläggningarna släpper ut.

(8) Här ingår särskilt framställning av följande ämnen: etylendiamin, etylenpolyamin, 1,1,1-trikloretan, trikloretylen och perkloretylen.

(9) Dessa gränsvärden gäller endast anläggningar vilkas årliga utsläpp överstiger 30 kg.

(10) Det är för närvarande inte möjligt att besluta om gränsvärden för denna sektor. Rådet kommer senare att besluta om sådana gränsvärden efter förslag från kommissionen. Under tiden skall medlemsstaterna tillämpa nationella gränsvärden enligt avdelning A punkt 3 i bilaga 1.

Avdelning B (59): Kvalitetsmål

Miljö	Kvalitetsmål (µg/liter)	Skall uppfyllas från och med
Inlandsytvatten Flodmynningar Inre kustvatten utom flodmynningar Territorialvatten	10	1.1.1993

Kommissionen kommer att jämföra resultaten av den övervakning som utförs i enlighet med artikel 13.1 tredje strecksatsen i direktiv 76/464/EEG med ett riktvärde för koncentrationen på 2,5 µg/liter.

Kommissionen kommer senast år 1998 att ompröva kvalitetsmålen med hänsyn till erfarenheterna vid tillämpningen av dessa åtgärder.

Avdelning C (59): Referensmätmetod

1. Som referensmetod för mätning av förekomsten av 1,2-dikloretan i spillvatten och i vattenmiljön skall användas gaskromatografi med ECD (electron capture detection), efter extraktion med hjälp av lämpligt lösningsmedel, eller gaskromatografi efter isolering och infångning med en kapillärfälla som kyls med kryoteknik (purge and trap). Bestämningsgränsen är 10 µg/liter för spillvatten och 0,1µg/liter för vattenmiljön.

2. Metodens noggrannhet och precision skall vara ± 50 % vid en koncentration som motsvarar dubbla bestämningsgränsen.

3. Medlemsstaterna får bestämma koncentrationerna av 1,2-dikloretan med utgångspunkt från mängden adsorberbar eller extraherbar organiskt bunden halogen (AOX resp. EOX) eller flyktigt organiskt halogenkolväte (VOX) om de dessförinnan visar för kommissionen att dessa metoder ger likvärdiga resultat och till dess att det allmänna direktivet om lösningsmedel antas.

   Medlemsstaterna skall därvid regelbundet bestämma förhållandet mellan koncentrationen av 1,2-dikloretan och den parameter som används.

IX. Särskilda bestämmelser om trikloretylen (TRI) (nr 121)(*)

CAS-nr 79.01.6

(*) Artikel 5 i direktiv 86/280/EEG gäller särskilt trikloretylen som används som lösningsmedel vid kemisk tvätt, för borttagning av fett eller lukter samt för avfettning av metaller, om de årliga utsläppen uppgår till mindre än 30 kg. Så små utsläpp kan undantas från kraven i artikel 3 i direktiv 76/464/EEG. Trots vad som sägs i artikel 5.3 i direktiv 86/280/EEG skall medlemsstaterna sätta i kraft sina särskilda program senast den 1 januari 1993. De skall samtidigt överlämna programmen till kommissionen.

Avdelning A (121): Gränsvärden för utsläppsnormer(1)

Typ av industrianläggning(2)	Typ av medelvärde	Gränsvärde uttryckt som		Skall uppfyllas från och med
		vikt (g/ton)(3)	koncentration (mg/liter)(4)	
a) Produktion av trikloretylen och perkloretylen	Per månad	10	2	1.1.1993
		2,5	0,5	1.1.1995
	Per dygn			
		20	4	1.1.1993
		5	1	1.1.1995
b) Användning av trikloretylen för att avfetta metaller(5)	Per månad		0,1	1.1.1993
	Per dygn		0,2	1.1.1993

(1) Med hänsyn till trikloretylens flyktighet och för att säkerställa att artikel 3.6 i direktiv 86/280/EEG följs skall medlemsstaterna, om en metod används som innebär omrörning i fria luften av spillvatten som innehåller trikloretylen, kräva att gränsvärdena inte överskrids uppströms anläggningen i fråga. De skall säkerställa att samtliga vatten beaktas som kan komma att förorenas.

(2) Ett förenklat övervakningsförfarande får tillämpas om de årliga utsläppen inte överstiger 30 kg.

(3) För sektor a hänför sig gränsvärdena för trikloretylenutsläpp till den totala produktionskapaciteten för trikloretylen+perkloretylen.

För befintliga anläggningar som tillämpar dehydroklorering av tetrakloretan motsvarar produktionskapaciteten produktionen av trikloretylen och perkloretylen, varvid förhållandet mellan produktionen av trikloretylen och perkloretylen skall antas vara ett till tre.

Produktions- eller bearbetningskapaciteten utgör den kapacitet för vilken myndighets tillstånd erhållits eller, om någon sådan inte angetts, den största årliga kvantitet som framställts eller bearbetats under den fyraårsperiod som föregått tillståndsgivningen eller omprövningen av tillståndet. Den kapacitet som tillåts av myndigheten bör inte avsevärt skilja sig från den verkliga produktionen.

(4) Om inte annat följer av bestämmelserna i avdelning A punkt 4 i bilaga 1 gäller följande koncentrationsgränser för trikloretylen för de angivna referensvolymerna:

— sektor a, 5 m3/ton produktionskapacitet för trikloretylen+perkloretylen.

(5) Dessa gränsvärden gäller endast industrianläggningar vilkas årliga utsläpp överstiger 30 kg.

Avdelning B (121): Kvalitetsmål

Miljö	Kvalitetsmål (µg/liter)	Skall uppfyllas från och med
Inlandsytvatten Flodmynningar Inre kustvatten utom flodmynningar Territorialvatten	10	1.1.1993

Kommissionen kommer att jämföra resultaten av den övervakning som utförs i enlighet med artikel 13.1 tredje strecksatsen i direktiv 76/464/EEG med ett riktvärde för koncentrationen på 2,5 µg/liter.

Kommissionen kommer senast år 1998 att ompröva kvalitetsmålen med hänsyn till erfarenheterna vid tillämpningen av dessa åtgärder.

Avdelning C (121): Referensmätmetod

1. Som referensmetod för mätning av förekomsten av trikloretylen i spillvatten och i vattenmiljön skall användas gaskromatografi med elektroninfångningsdetektor (ECD), efter extraktion med hjälp av lämpligt lösningsmedel.

   Bestämningsgränsen för trikloretylen är 10 µg/liter för spillvatten och 0,1 µg/liter för vattenmiljön.

2. Metodens noggrannhet och precision skall vara ± 50 % vid en koncentration som motsvarar dubbla bestämningsgränsen.

3. Medlemsstaterna får bestämma koncentrationer av trikloretylen med utgångspunkt från mängden adsorberbar eller extraherbar organiskt bunden halogen (AOX resp. EOX) eller flyktigt organiskt halogenkolväte (VOX), om de dessförinnan visar för kommissionen att dessa metoder ger likvärdiga resultat och till dess att det allmänna direktivet om lösningsmedel antas.

   Medlemsstaten skall därvid regelbundet bestämma förhållandet mellan koncentrationen av trikloretylen och den parameter som används.

X. Särskilda bestämmelser om perkloretylen (PER) (nr 111)(*)

CAS-nr 127-18-4

(*) Artikel 5 i direktiv 86/280/EEG gäller särskilt för perkloretylen som används som lösningsmedel vid kemisk tvätt, för borttagning av fett eller lukter samt för avfettning av metaller, om de årliga utsläppen uppgår till mindre

än 30 kg. Så små utsläpp kan undantas från kraven enligt artikel 3 i direktiv 76/464/EEG. Trots vad som sägs i artikel 5.3 i direktiv 86/280/EEG skall medlemsstaterna sätta i kraft sina särskilda program senast den 1 januari 1993. De skall samtidigt överlämna programmen till kommissionen.

Avdelning A (111): Gränsvärden för utsläppsnormer(1)

Typ av industrianläggning(2)	Typ av medelvärde	Gränsvärde uttryckt som		Skall uppfyllas från och med
		vikt (g/ton)(3)	koncentration (mg/liter)(4)	
a) Produktion av trikloretylen och perkloretylen (trikloretylen-perkloretylenprocesser)	Per månad	10	2	1.1.1993
		2,5	0,5	1.1.1995
	Per dygn	20	4	1.1.1993
		5	1	1.1.1995
b) Produktion av koltetraklorid och perkloretylen (koltetrakloridperkloretylen-processer)	Per månad	10	5	1.1.1993
		2,5	1,25	1.1.1995
	Per dygn	20	10	1.1.1993
		5	2,5	1.1.1995
c) Användning av perkloretylen för att avfetta metaller(5)	Per månad	—	0,1	1.1.1993
	Per dygn	—	0,2	1.1.1993
d) Produktion av klorfluorkarboner(6)	Per månad	—	—	—
	Per dygn	—	—	—

(1) Med hänsyn till perkloretylens flyktighet och för att säkerställa att artikel 3.6 i direktiv 86/280/EEG följs skall medlemsstaterna, om en metod används som innebär omrörning i fria luften av spillvatten som innehåller perkloretylen, kräva att gränsvärdena inte överskrids uppströms anläggningen i fråga. De skall säkerställa att samtliga vatten beaktas som kan komma att förorenas.

(2) Ett förenklat övervakningsförfarande får tillämpas om de årliga utsläppen inte överstiger 30 kg.

(3) För sektorerna a och b hänför sig gränsvärdena för perkloretylen-utsläpp till den totala produktionskapaciteten för trikloretylen + perkloretylen eller koltetraklorid + perkloretylen.

Produktions- eller bearbetningskapaciteten utgör den kapacitet för vilken myndighets tillstånd erhållits eller, om detta inte angetts, den största årliga kvantitet som framställts eller bearbetats under den fyraårsperiod som föregått tillståndsgivningen eller omprövningen av tillståndet. Den kapacitet som tillåts av myndigheten skall inte avsevärt skilja sig från den verkliga produktionen.

(4) Om inte annat följer av bestämmelserna i avdelning A punkt 4 i bilaga 1 gäller följande koncentrationsgränser för perkloretylen för de angivna referensvolymer:

— a: 5 m3/ton producerad trikloretylen + perkloretylen,

— b: 2 m3/ton producerad koltetraklorid + perkloretylen.

(5) Dessa gränsvärden gäller endast anläggningar vilkas årliga utsläpp överstiger 30 kg.

(6) Det är för närvarande inte möjligt att fastställa gränsvärden för denna sektor. Rådet kommer senare att besluta om sådana gränsvärden efter förslag från kommissionen. Under tiden skall medlemsstaterna tillämpa nationella gränsvärden enligt avdelning A punkt 3 i bilaga 1.

Avdelning B (111): Kvalitetsmål

Miljö	Kvalitetsmål (µg/liter)	Skall uppfyllas från och med
Inlandsytvatten Flodmynningar Inre kustvatten utom flodmynningar Territorialvatten	10	1.1.1993

Kommissionen kommer att jämföra resultaten av den övervakning som utförs i enlighet med artikel 13.1 tredje strecksatsen i direktiv 76/464/EEG med ett riktvärde för koncentrationen på 2,5 µg/liter.

Kommissionen kommer senast år 1998 att ompröva kvalitetsmålen med hänsyn till erfarenheterna vid tillämpningen av dessa åtgärder.

Avdelning C (111): Referensmätmetod

1. Som referensmetod för mätning av förekomsten av perkloretylen i spillvatten och i vattenmiljön skall användas gaskromatografi med elektroninfångningsdetektor (ECD), efter extraktion med hjälp av lämpligt lösningsmedel.

   Bestämningsgränsen för perkloretylen är 10 µg/liter för spillvatten och 0,1 µg/liter för vattenmiljön.

2. Metodens noggrannhet och precision skall vara ± 50 % vid en koncentration som motsvarar dubbla bestämningsgränsen.

3. Medlemsstaterna får bestämma koncentrationer av perkloretylen med utgångspunkt från mängden adsorberbar eller extraherbar organiskt bunden halogen (AOX resp. EOX) eller flyktigt organiskt halogenkolväte (VOX), om de dessförinnan visar för kommissionen att dessa metoder ger likvärdiga resultat och till dess att det allmänna direktivet om lösningsmedel antas.

   Medlemsstaterna skall därvid regelbundet bestämma förhållandet mellan koncentrationen av perkloretylen och den parameter som används.

XI. Särskilda bestämmelser om triklorbensen(*) (TCB) (nr 117, 118)(**)

(*) Artikel 5 i direktiv 86/280/EEG gäller särskilt triklorbensen som används som lösningsmedel eller hjälpkemikalie vid färgning inom textilindustrin eller som komponent i oljor som används i transformatorer, till dess att gemenskapen inför särskild lagstiftning inom detta område. Trots vad som där sägs i artikel 5.3 skall medlemsstaterna sätta i kraft sina särskilda program senast den 1 januari 1993. De skall samtidigt överlämna programmen till kommissionen.

(**) Triklorbensen kan förekomma som någon av följande tre isomerer:
— 1,2,3-triklorbensen, CAS-nr 87/61-6,
— 1,2,4-triklorbensen, CAS-nr 120-82-1 (nr 118 i EEG-förteckningen),
— 1,3,5-triklorbensen, CAS-nr 180-70-3.
Teknisk triklorbensen (nr 117 i EEG-förteckningen) är en blandning av dessa tre isomerer, med övervikt för 1,2,4-triklorbensen, och kan också innehålla små mängder di- och tetraklorbensen.
Oavsett detta gäller bestämmelserna total mängd triklorbensen (summan av de tre isomererna).

Avdelning A (117, 118): Gränsvärden för utsläppsnormer

Frysning: Ingen betydande direkt eller indirekt ökning får ske av sådan förorening som härrör från utsläpp av triklorbensen och som påverkar koncentrationerna i sediment, mollusker, skaldjur eller fisk.

Typ av industrianläggning	Typ av medelvärde	Gränsvärde uttryckt som		Skall uppfyllas från och med
		vikt (g/ton)(1)	koncentration (mg/liter)(2)	
a) Produktion av triklorbensen genom dehydroklorering av HCH eller bearbetning av triklorbensen	Per månad	25	2,5	1.1.1993
		10	1	1.1.1995
	Per dygn	50	5	1.1.1993
		20	2	1.1.1995
b) Produktion eller bearbetning av klorbensener genom klorering av bensen(3)	Per månad	5	0,5	1.1.1993
		0,5	0,05	1.1.1995
	Per dygn	10	1	1.1.1993
		1	0,1	1.1.1995

(1) Gränsvärdena för utsläpp av triklorbensen (summan av tre isomerer) anges:

— för sektor a: i förhållande till den totala produktionskapaciteten för triklorbensen,
— för sektor b: i förhållande till den totala produktions- eller bearbetningskapaciteten för mono- och diklorbensener.

Produktions- eller bearbetningskapaciteten utgör den kapacitet för vilken myndighets tillstånd erhållits eller, om detta inte angetts, den största årliga kvantitet som framställts eller bearbetats under den fyraårsperiod som föregått tillståndsgivningen eller omprövningen av tillståndet. Den kapacitet som tillåts av myndigheten bör inte avsevärt skilja sig från den verkliga produktionen.

(2) Om inte annat följer av bestämmelserna i avdelning A punkt 4 i bilaga 1 gäller koncentrationsgränserna följande referensvolymer:

— sektor a: 10 m3/ton producerad eller bearbetad triklorbensen.
— sektor b: 10 m3/ton producerad eller bearbetad mono- och diklorbensen.

(3) För befintliga anläggningar som släpper ut mindre än 50 kg per år den 1 januari 1995 är de gränsvärden som då skall gälla hälften av de gränsvärden som gäller från och med den 1 januari 1993.

Avdelning B (117, 118): Kvalitetsmål

Frysning: Ingen betydande ökning får ske av koncentrationerna av triklorbensen i sediment, mollusker, skaldjur eller fisk.

Miljö	Kvalitetsmål (µg/liter)	Skall uppfyllas från och med
Inlandsytvatten Flodmynningar Inre kustvatten utom flodmynningar Territorialvatten	0,4	1.1.1993

Kommissionen kommer att jämföra resultaten av den övervakning som utförs i enlighet med artikel 13.1 tredje strecksatsen i direktiv 76/464/EEG med ett riktvärde för koncentrationen på 0,1 µg/liter.

Kommissionen kommer senast år 1998 att ompröva kvalitetsmålen med hänsyn till erfarenheterna vid tillämpningen av dessa åtgärder.

Avdelning C (117, 118): Referensmätmetod

1. Som referensmetod för mätning av förekomsten av triklorbensen i spillvatten och i vattenmiljön skall användas gaskromatografi med elektroninfångningsdetektor (ECD), efter extraktion med hjälp av lämpligt lösningsmedel. Bestämningsgränsen för varje enskild isomer är 1 µg/liter för avloppsvatten och 10 ng/liter för vattenmiljön.

2. Som referensmetod för mätning av triklorbensen i sediment och organismer skall användas gaskromatografi med elektroninfångningsdetektor (ECD), efter lämplig preparering av provet. Bestämningsgränsen för varje enskild isomer är 1 µg/kg torr substans.

3. Medlemsstaterna får bestämma koncentrationer av triklorbensen med utgångspunkt från mängden adsorberbar eller extraherbar organiskt bunden halogen (AOX resp. EOX) eller flyktigt organiskt halogenkolväte (VOX), om de dessförinnan visar för kommissionen att dessa metoder ger likvärdiga resultat och till dess att det allmänna direktivet om lösningsmedel antas.

   Medlemsstaten skall därvid regelbundet bestämma förhållandet mellan koncentrationen av triklorbensen och den parameter som används.

4. Metodens noggrannhet och precision skall vara ± 50 % vid en koncentration som motsvarar dubbla bestämningsgränsen."